

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/126/2023
Identifikačné číslo spisu:	7117223365
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7117223365.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne M. C. P.N., narodenej X. U. XXXX, O., G. A. N. XXX, zastúpenej advokátom JUDr. Viktorom Novýsedlákom, Poprad, Dolné hony 5777/17, IČO: 42 029 538, proti žalovanému TELESERVIS spol. s r.o., Bratislava, J. Hagaru 9, IČO: 17 329 299, zastúpenej advokátom JUDr. Pavlom Polakovičom, Bratislava, Detvianska 14, o povolenie obnovy konania, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 24C/36/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. marca 2023 sp. zn. 2Co/23/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu na obnovu konania a priznal žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17C/329/2009 argumentujúc tým, že 12. septembra 2017 z obsahu súdneho spisu 17C/329/2009 zistila, že spis má dvojnásobný počet listov, než ako bol predložený v odvolacom konaní, v spise boli opätovne niekoľkonásobne prečíslované čísla listov, tieto boli opakovane menené, škrtané, bielitkom zmazané a následne opätovne očíslované, znovu prečiarknuté a znovu opravené, čo podľa žalobkyne vypovedá o úmyselnom manipulovaní so spisom. Mala za to, že odvolaciemu súdu bola predložená len časť spisu (163 listov), a teda neboli mu predložené všetky listinné dôkazy o čom svedčí aj rozsudok tohto súdu, ktorý bol označený č. l. 187. Uvedené je dôvodom obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP, nakoľko sú tu nové skutočnosti alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania. Novou skutočnosťou je hrubá manipulácia so spisovým materiálom. Podľa presvedčenia žalobkyne medzi 270 - timi stranami spisu, ktoré neboli predložené odvolaciemu súdu, boli aj dôležité dôkazy, takže odvolací súd rozhodoval vo veci bez ohľadu na tieto. Mala za to, že predloženie celého spisu preto môže privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre ňu vo veci.

2.1. Súd prvej inštancie citujúc § 397, § 400, § 403 ods. 1 a 2 CSP konštatoval, že v danej veci žaloba o

obnovu konania smeruje proti spôsobilému predmetu - právoplatnému rozsudku, že žaloba vychádza zo zákonného dôvodu obnovy podľa § 397 písm. a) CSP, podala ju oprávnená osoba - sporová strana, ktorá bola neúspešná v konaní o obnovu, ktorého žiada a žaloba obsahuje aj osobitné zákonné náležitosti. Čo sa týka včasnosti podania žaloby obnovu konania konštatoval súd, že žaloba bola podaná 17. októbra 2017, a teda včas v rámci zákonom stanovených lehôt.

2.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňou uplatnený dôvod pre obnovu konania nie je daný. Ňou uvedené dôvody nepredstavujú žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré neboli použité, resp. objektívne nemohli byť použité alebo navrhnuté na vykonanie v pôvodnom konaní. To, že došlo k opravám v prečíslovaní jednotlivých listov spisu, hoc by aj táto skutočnosť bola pravdivá, sama osebe nespĺňa skutkovú podstatu uplatneného dôvodu obnovy. Ten kto navrhuje obnovu konania, musí konkretizovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Pokiaľ žalobkyňa dôvod obnovy konania odvíja od dôkazu, ktorým mala byť notárska zápisnica N38/2000, Nz36/2000 notára JUDr. Pavla Semjana zo 7. marca 2000, súd konštatoval, že tento dôkaz nie je spôsobilým dôvodom pre povolenie obnovy konania. Síce ide o dôkaz, ktorý existoval v čase pôvodného konania, avšak nebola splnená podmienka, že tento dôkaz nebol, resp. objektívne nemohol byť použitý v pôvodnom konaní. To, že tento dôkaz v pôvodnom konaní použitý bol, mal súd za zrejme aj zo samotného vyjadrenia žalobkyne, ktorá uviedla, že ho v konaní pred súdom prvej inštancie predložila ešte v decembri 2011 a že naň poukázala aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. Súd to mal zrejme aj z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach, bod 12. v, ktorom odvolací súd podrobne opísal obsah odvolania žalobkyne. Súd prvej inštancie nemal za pravdivé ani tvrdenie žalobkyne, že sa odvolací súd týmto dôkazom nezaoberal. To, že sa odvolací súd zaoberal týmto dôkazom je zrejme z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v bodoch 77. a 78. z ktorého odôvodnenia súd prvej inštancie opätovne citoval. Vzhľadom na nesplnenie základných podmienok pre prípustnosť daného dôvodu obnovy sa už súd nemusel zaoberať ani nezaoberal otázkou, či uvedený dôkaz je spôsobilý privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V ďalšom žalobkyňa poukázala aj na ďalšie dôkazy a to kúpnu zmluvu z 17. apríla 2001 a návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra s 23. marca 2001, ktoré mali byť predložené súdu prvej inštancie žalovaným 13. februára 2014. Z obsahu spisu sp. zn. 17C/329/2009 súd zistil, že tieto listiny boli označené len ako prílohy listiny „stanovisko“ JUDr. Jozefa Váška, správcu konkurznej podstaty úpadcu KOMAG, a.s. zo 6. februára 2014, ktorú listinu spolu s opatrením Krajského súdu v Košiciach 3K/105/99 zo 7. marca 2001 predložil žalovaný na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 13. februára 2014. Je to zrejme zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 13. februára 2014, na ktorom pojednávaní bolo oboznámené len to, čo bolo žalovaným predložené, t.j. stanovisko JUDr. Váška spolu s opatrením Krajského súdu v Košiciach. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že sa tieto listiny v spise nenachádzajú, uviedol súd, že tieto listiny sa v spise nenachádzajú celkom samozrejme, a to z dôvodu, že neboli žiadnou zo strán predložené a ani neboli žiadnou zo strán označené, aby sa vykonali ako dôkaz. Procesná prípustnosť obnovy konania je však podmienená tým, že ten kto navrhuje obnovu konania, nemal žiaden podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy. Podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten kto navrhuje obnovu konania o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, no v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie. Preto súd prvej inštancie uzavrel, že pokiaľ sa žalobkyňa domnievala, že tie dôkazy je potrebné vykonať na preukázanie ňou tvrdených rozhodných skutočností, mala tak urobiť či už v konaní pred súdom prvej inštancie alebo v odvolacom konaní. Keďže súd nemal splnenú základnú podmienku pre prípustnosť daného dôvodu obnovy, nezaoberal sa otázkou, či tieto dôkazy sú spôsobilé privodiť pre žalobkyňu prijať rozhodnutie vo veci. Okrem toho poukázala na ďalšie dôkazy, resp. skutočnosti a to: konečnú správu 3K/105/99 zo dňa 6. augusta 2001 (uvedenú v bode 30. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu), vypovedanie plnomocenstva 21. septembra 2010 (uvedené v bode 49. rozsudku odvolacieho súdu) a kolaudačné rozhodnutie, stavebné povolenie stavieb súp. č. 2126, 2117, 2122, 2116, 2118 a 2123 (uvedené v bode 9. rozsudku odvolacieho súdu). K týmto sa súd prvej inštancie vyjadril totožne s tým, aké stanovisko už zaujal vo vzťahu k notárskej zápisnici. K ďalšiemu dôvodu, ktorý mala žalobkyňa za dôvod prípustnosti obnovy konania a to, že v konaní neboli vypočutí svedkovia, ktorých žalobcovia navrhovali a neboli vypočutí ani účastníci konania, súd konštatoval, že tieto skutočnosti nie sú spôsobilým dôvodom pre povolenie obnovy konania. Dodal, že

dôvodom obnovy konania nie je ak súd nevykonával objektívne možné dôkazy, ktoré boli označené, navrhnuté alebo predložené účastníkmi konania, avšak súd ich pre rozhodnutie vo veci nepokladal za rozhodujúce. Doplnil, že k vykonaniu žalobkyňou navrhnutých dôkazov sa vyjadril aj Najvyšší súd SR v dovolacom konaní, keď pri posudzovaní dovolacej námietky žalobkyne konštatoval, že nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, prípadne nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je procesnou vadou zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Za ďalší dôvod na povolenie obnovy žalobkyňa označila dôkaz znalecký posudok č. 50/1999 s tým, že podklad pre vypracovanie znaleckého posudku za účelom určenia ceny nehnuteľností tvorí LV č. XXXXX zo 7. júla 1999, kde je zapísaných 35 stavieb, ale stavba súp. č. XXXX sa na liste vlastníctva nenachádza, teda nemohla byť vypracovaná znalcom cena budovy, ktorá na liste vlastníctva nie je. Súd v konaní za nesporné označil to, že žalobkyňou označený znalecký posudok sa vzťahuje na ocenenie konkurznej podstaty úpadcu KOMAG a.s. a bol vypracovaný na objednávku správcu konkurznej podstaty v súvislosti s konkurzným konaním sp. zn. 3K/105/99. Nesporne v pôvodnom konaní tento znalecký posudok vykonaný ako dôkaz nebol, avšak súd konštatoval, že žiadna zo strán ho ako dôkaz nenavrhol na vykonanie, napriek tomu, že v čase pôvodného konania nesporne existoval a bolo možné ho objektívne vykonať. Tento dôkaz bol predložený jedným zo žalobcov až po právoplatnosti potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu (24. mája 2017, č. I. 588 spisu). Súd preto vo vzťahu k tomuto dôkazu skúmal, či žalobkyňa o jeho existencii v čase pôvodného konania vedela a mala aj dostatok podkladov potrebných na jeho označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti a či by tento dôkaz bol spôsobilý privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci pre ňu. V súvislosti s tým poukázal na obsah odvolania žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom poukazovala na skutočnosť, že žalovaný nadobudol všetky byty a pozemky za polovicu znaleckej ceny, čo podľa nej preukazuje protizákonnosť celého prevodu. Súd uviedol, že aj ostatní žalobcovia v odvolacom konaní namietali, že súd svojim rozhodnutím pripustil svojvoľný predaj ich bytov súkromnej obchodnej spoločnosti, v rozpore s vôľou ich vlastníka a v rozpore s uzavretou kúpnu zmluvou, za polovičnú hodnotu ich ceny podľa znaleckého posudku. Uviedol, že žalobcovia v odvolacom konaní taktiež poukázali na konečnú správu zo 6. augusta 2001, v ktorej správca konkurznej podstaty právneho predchodcu žalovaného uviedol, že žalovanému odpredal 1 ks rodinných domov, vrátane pozemkov za kúpnu cenu 1 626 250 Sk, pričom táto cena nie je v súlade so znaleckým posudkom vyhotoveným za týmto účelom. Z uvedeného mal súd za zrejmé, že žalobcovia, vrátane žalobkyne o existencii znaleckého posudku a jeho záveroch vo vzťahu k cene nehnuteľnosti vedomosť v čase pôvodného konania mali, pretože naň poukazovali v rámci odvolacieho konania a mali aj dostatok podkladov, resp. informácií potrebných na to, aby ho označili ako dôkaz a navrhli jeho vykonanie. Odhliadnuc od uvedeného súd prvej inštancie poukázal na to, že sa odvolací súd s argumentáciou žalobcov v tejto súvislosti zaoberal. Súd tak mal za zrejmé, že žalobkyňou označený znalecký posudok nie je spôsobilý privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci samej, pretože posúdenie zákonnosti postupu správcu konkurznej podstaty, vrátane spôsobu ocenenia majetkovej podstaty úpadcu a ceny, za ktoré boli nehnuteľnosti odpredané žalovanému, pre rozhodnutie vo veci samej nebolo relevantné. Relevantné bolo posudzovanie zákonnosti právneho nároku žalobcov na prevod vlastníctva bytu v dome, ktorý, ale nebol daný. Súd preto aj vo vzťahu k tomuto dôkazu uzavrel, že nie je spôsobilým dôvodom pre obnovu pôvodného konania. K ďalším listinným dôkazom, ktoré žalobkyňa predložila podaním z 23. marca 2020 súd zaujal rovnaké stanovisko a názor ako k dôvodu nevypočutia svedkov a účastníkov konania a to, že takáto skutočnosť nie je spôsobilým dôvodom pre povolenie obnovy konania, nakoľko dôvodom pre obnovu konania nie je, ak súd nevykonával objektívne možné dôkazy, ktoré boli označené, navrhnuté alebo predložené účastníkmi konania, avšak ich súd pre rozhodnutie vo veci nepokladal za rozhodujúce. Uviedol, že sa tieto dôkazy mali vzťahovať k tvrdeniu žalobkyne, že konkurzný súd v konaní 3K/105/99 nemal k dispozícii právny titul nadobudnutia stavby súp. č. XXXX spoločnosťou KOMAG, a.s., resp. v konečnom dôsledku, že žalovaná sa stala vlastníkom predmetných nehnuteľností nezákonne. Z vyššie uvedených dôvodov súd nevyhovel návrhu žalobkyne na vykonanie dokazovania v rámci tunajšieho konania o povolenie obnovy, t.j. aby ako svedkov vypočul zamestnankyne súdu T.. M. Z. a T.. B.F. G.Ú., aby vyžiadal kúpnu zmluvu a návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra, aby ako svedkov predvolal autorov znaleckého posudku č. 50/1999 ako aj bývalého správcu konkurznej podstaty KOMAG a.s. Ing. Jozefa Váška, aby nariadil znalecké dokazovania z odboru písomoznalectva, ale žalobu o obnovu konania ako nedôvodnú zamietol.

3. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 30. marca 2023 pod č.k. 2Co/23/2022 - 448 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd mal za to, že odvolacie dôvody žalobkyne nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne porušenia procesných práv a ani iná vada, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. S poukazom na § 387 ods. 2 CSP odkázal na dôvody uvedené v rozsudku súdu prvej inštancie. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Súd dostatočne a presvedčivo objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia, nenechal pritom priestor pre vznik pochybností prečo žalobu zamietol. Správne sa vysporiadal so zákonnými podmienkami pre povolenie obnovy konania a vo veci aj správne rozhodol, ak žalobu na obnovu konania zamietol.

3.1. Pokiaľ žalobkyňa namietala nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, za ktoré mala s odkazom na ods. 50 odôvodnenia rozsudku za to, že súd nemal za jednoznačne preukázané, že došlo k opravám, prečíslovaní jednotlivých listov spisu, a teda k manipulácii so spisom, ktorú skutočnosť uviedla, že potvrdil aj predseda Okresného súdu Košice I v liste Spr. 45/2019, s odvolacou námietkou žalobkyne sa odvolací súd nestotožnil. Je síce pravdou, pokiaľ sa týka číslovania listov súdneho spisu (listinného) sp. zn. 17C/329/2009, že došlo k opravám v tomto číslovaní, potvrdil túto skutočnosť aj predseda okresného súdu, avšak záver, akého sa na tom základe domáha žalobkyňa, že tým došlo k manipulácii so spisom z vykonaného dokazovania nevyplyva. Žiadne nezákonné nakladanie, resp. manipulácia so spisom nebolo preukázané. Ide len o nepodložený a celkom nekonkrétny záver žalobkyne, z ktorého následne vyvodila to, že odvolaciemu súdu neboli predložené všetky listinné dôkazy, pretože mu nebola predložená viac ako polovica spisu, chýbalo cca 200 strán. Uvedené mala za dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. a), resp. b) CSP argumentujúc tým, že sú tu nové skutočnosti alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré odvolací súd nemal k dispozícii, keďže nemal k dispozícii celý spis.

3.2. Uvedené závery odvolací súd považoval za neopodstatnené, nekonkrétne a nepreukázané. Jej tvrdenie, že odvolaciemu súdu nebolo predložených cca 200 strán spisu, na ktorom tvrdení založila vlastný dôvod na obnovu konania, nebolo v konaní o obnovu konania preukázané. Táto skutočnosť ani sama osebe, bez akýchkoľvek konkrétnosti nebola by spôsobilá založiť dôvod na obnovu konania. Z obsahu spisu vyplýva, že na základe predbežného právneho posúdenia dôvodnosti žaloby o obnovu konania tak ako ju žalobkyňa podala, ktoré na pojednávaní vykonal súd prvej inštancie, žalobkyňa následne poukázala na konkrétne listinné dôkazy, ktoré mala za také, že tieto zakladajú dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP, t.j. nemohla ich použiť v pôvodnom konaní 17C/329/2009, keďže namietala, že neboli predložené odvolaciemu súdu) a môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Išlo o notársku zápisnicu N 38/2000, Nz 36/2000 (k tejto ako dôvodu na obnovu konania sa súd prvej inštancie vyjadril v odseku 51. rozsudku), kúpnu zmluvu zo 17. apríla 2001 a návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z 23. marca 2001 (vyjadrenie súdu prvej inštancie k týmto dôkazom ako dôvodom na obnovu konania je v odseku 52.), konečnú správu 3K 105/99 zo 6. augusta 2001, vypovedanie plnomocenstva z 21. septembra 2010, kolaudačné rozhodnutie, stavebné povolenie stavieb súp. č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX (vyjadrenie súdu v odseku 53. rozsudku) a znalecký posudok č. 50/1999 (vyjadrenie súdu v odseku 55. rozsudku). So všetkými takto žalobkyňou označenými listinnými dôkazmi, ktoré podľa nej mali zakladať dôvod na obnovu konania, nakoľko ich nemohla použiť v pôvodnom konaní a môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci sa náležite, zrozumiteľne, výstižne a vyčerpávajúco súd prvej inštancie vysporiadal v odsekoch 51. - 56. odôvodnenia svojho rozsudku. Preto podľa odvolacieho súdu o námietkach žalobkyne, že odvolaciemu súdu nebol predložený kompletný spis bez ďalšieho neobstojí.

3.3. Pokiaľ sa žalobkyňa odvolávala a poukázala v tejto súvislosti na stanovisko - list predsedu súdu Okresného súdu Košice I Spr. 45/2019, predseda súdu v tomto liste sa nezmienil ani o žiadnej manipulácii so spisom ani nekonštatoval akékoľvek/žiadne chýbajúce listy spisu, konštatoval len, že pri prečíslovaní listov spisu došlo k nesprávnosti. Odvolací súd len pre úplnosť dodal, že Krajský súd v

Košiciach ako odvolací súd opravným uznesením č.k. 3Co/701/2014 - 782 z 25. septembra 2019 opravil číslo listu ním vydaného rozsudku 28. decembra 2016 na správne číslo listu rozsudku - 457 a ozrejmil v odseku 3. odôvodnenie opravného uznesenia - dôvod nesprávneho číslovania. Podľa odôvodnenia, z úradného záznamu na č.l. 521 spisu spísaného 7. apríla 2017 asistentkou súdneho oddelenia 17C Okresného súdu Košice I vyplynulo, že v spise boli opravené čísla listov spisu (nasledujúce) po čísle listu 411, nakoľko súd zistil, že spis bol chybné očíslovaný po čísle listu 411 na číslo listu 142, a správne mal byť 412. Nedopatrením bolo potom zle číslované pokračovanie spisu, vrátane rozhodnutia krajského súdu. Nedošlo teda k situácii, že by odvolací súd nebol mal k dispozícii, tak ako tvrdí žalobkyňa cca 200 strán spisu.

4. V súvislosti s odvolacou námietkou nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie žalobkyňa tvrdila, že súd sa v odôvodnení nevysporiadal s jej zásadnou argumentáciou na obnovu konania, a to, že odvolací súd nemal k dispozícii cca 200 strán spisu a jednak videla nesprávny procesný postup súdu v tom, že súd neakceptoval jej žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na deň 1. júla 2021 z dôvodu pandemickej situácie. Odvolací súd konštatoval, že išlo a to z obidvoch dôvodov o neopodstatnenú odvoláciu námietku. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, na čo už odvolací súd aj poukázal, že sa súd v odsekoch 50. až 56. odôvodnenia veľmi dôsledne a jednotlivo vysporiadal s každým jednotlivým argumentom žalobkyne tvrdiacej, že sú dané dôvody na obnovu konania, nakoľko odvolací súd rozhodujúci v pôvodnej veci nemal k dispozícii konkrétne označené dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli použité, resp. objektívne nemohli byť použité a môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. K nesprávnemu procesnému postupu súdu prvej inštancie nedošlo ani v dôsledku neakceptovania žiadosti žalobkyne o odročenie pojednávania nariadeného na deň 1. júla 2021, o ktoré žalobkyňa žiadala z dôvodov tzv. pandemickej situácie. Poukázal na § 157 ods. 1 CSP. Je teda zákonnou povinnosťou súdu zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa žalobca obrátil na súd so žiadosťou o rozhodnutie. Táto povinnosť vyplýva pre súd aj z článku 17 základných princípov CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola, čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. V zmysle § 183 ods. 1 CSP sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Podľa § 183 ods. 3 CSP strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, lebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Podľa názoru odvolacieho súdu nebol v danom prípade naplnený predpoklad ani nepredvídateľnosti ani ospravedlniteľnosti. Tzv. pandemická situácia ako dôsledok objavenia sa nového koronavírusu pretrvávala celosvetovo od 02/2020 s rôznou intenzitou platných opatrení prijímaných jednotlivými štátmi za účelom zamedzenia šírenia koronavírusu a ohrozenia a ochorenia Covid 19 v závislosti od konkrétnych okolností - v aktuálnej situácii v danom štáte. Zo spisu vyplýva, že v súlade s opatreniami prijatými okresným súdom na základe uznesenia vlády SR v súvislosti s vyhláseným núdzovým stavom súd prvej inštancie v danej veci opakovane odročil pojednávania nariadené postupne na 01.12.2020, 30.03.2020 aj dňa 18.05.2021. Bolo potrebné dodať, že ešte pred vznikom takejto pandemickej situácie, boli z rôznych dôvodov odročené pojednávania nariadené na dni 25.9.2018, 08.11.2018, 20.11.2008 a 05.02.2019. V danej veci vec prejednal a rozhodol na nariadenom pojednávaní dňa 01. júla 2021. Žalobkyňa sa o pojednávaní dozvedela s dostatočným časovým predstihom 18. mája 2021 a napriek tomu o jeho odročenie požiadala elektronicky len 1 deň pred termínom nariadeného pojednávania, pritom vedomosť o pretrvávajúcej pandemickej situácii mala odročiť pojednávanie, nežiadala z dôležitého dôvodu ochorenia alebo nariadenej karantény. Nešlo preto v prípade žiadosti žalobkyne o odročenie pojednávania z dôvodu tzv. pandemickej situácie ani o podstatnú ani o nepredvídateľnú a ani o ospravedlniteľnú okolnosť. Zohľadniac uvedené ako i okolnosti, za ktorých žalobkyňa v danom prípade požiadala o odročenie pojednávania dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie postupoval plne v súlade s § 18 CSP. Žalobkyňu bezodkladne po doručení žiadosti upovedomil o tom, že ňou uvádzané skutočnosti nepovažuje za dôležité dôvody na odročenie pojednávania a pojednávanie neodročil. Nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu prvej inštancie a jeho postupu, ani nebola žalobkyňi odňatá možnosť konať pred súdom.

4.1. Aj pokiaľ žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy a zamietol návrh na výsluch svedkov - zamestnancov súdu T.. M. Z. a T.. G., ktoré podľa žalobkyne sa mohli vyjadriť k prečíslovaniu strán spisu a nezákonnej manipulácii so spisom, bolo odvolacia námietka neopodstatnená.

Súd vysvetlil, že v rámci konania o povolení obnovy konania nevykonával žalobkyňou navrhnuté dôkazy, nakoľko nezistil prípustnosť žaloby na obnovu konania. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní vecí alebo nesprávnosti procesnej povahy, na ktorých nápravu slúžia iné opravné prostriedky, vecná nesprávnosť rozsudku nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania tak ako sa to domnieva žalobkyňa.

5. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Dovolanie podala z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP. Žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd sa nedostatočným spôsobom zaoberali argumentom žalobkyne o prečíslovaní jednotlivých listov súdneho spisu, súdy nevysvetlili nijakým relevantným spôsobom ako dospeli k záveru, že Krajský súd v Košiciach má k dispozícii celý spis, najmä ako je možné, že Krajský súd v Košiciach očísloval prvú stranu svojho rozsudku číslom 187, keď súdny spis mal v tom čase 456 strán a nie 176. Dovolaiteľka mala za to, že nebol vo veci odvolaciemu súdu predložený celý spisový materiál, chýbalo vyše 200 strán spisu. Odvolací súd sa tejto argumentačnej stránke nevenoval dostatočne, pričom takáto manipulácia so spisom je sama o sebe dôvodom na obnovu konania.

6. Nesprávny procesný postup v zmysle § 420 písm. f) CSP žalobkyňa vidí v dvoch rovinách po a) nedostatočné vysporiadanie sa a z toho vyplývajúce nedostatočné vyjadrenie sa k otázke, prečo má odvolací súd za preukázané, že k manipulácii spisu nedošlo a to k takej manipulácii, ktorá mala za následok nepredloženie 323 strán spisu v konaní Krajskému súdu v Košiciach, b) nedostatočné vysporiadanie sudcu a z toho vyplývajúce nedostatočné vyjadrenie sa k otázke, či takáto manipulácia so spisom je sama osebe dôvodom na povolenie obnovy konania.

Ako ďalší dôvod č. 2 nesprávneho procesného postupu oboch súdov dovolaiteľka vidí v nevykonaní ním navrhnutých dôkazov a to konkrétne vypočutia svedkov a vykonanie dôkazu znaleckým posudkom č. 50/1999.

7. Dovolaací dôvod č. 3 dovolaiteľka vymedzuje ako nesprávny procesný postup súdu konkrétne v tom, že súd prvej inštancie nevyhovel žiadosti žalobkyne o odročenie pojednávania stanoveného na 1. júla 2021, pričom žalobkyňa podala žiadosť o odročenie pojednávania kvôli tomu, že sa ho z objektívnych dôvodov nemohla zúčastniť - nachádzala sa v krajine, ktorá bola v tom čase vyhodnotená ako čierna krajina podľa pandemickej situácie na Covid 19, a teda objektívne nemohla na Slovensko v deň 1. júla 2021, ani predchádzajúce dni pricestovať.

8. Dovolaací dôvod č. 4 uviedla s poukazom na § 421 ods. 1 písm. b) CSP, konkrétne uviedla otázku, a to či manipulácia so súdnym spisom a nepredloženie väčšieho počtu strán spisu odvolaciemu súdu, ktorý súd pri rozhodovaní nemal k dispozícii celý spis je samo o sebe dôvodom na povolenie obnovy takéhoto konania. Dovolaiteľka mala za to, že v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu takáto otázka nebola doteraz vyriešená. Nesprávne právne posúdenie videla v tom, že manipulácia so súdnym spisom (nepredloženie kompletného spisu odvolaciemu súdu zo strany súdu prvej inštancie) sama o sebe nie je dôvodom na povolenie obnovy súdneho konania. Uviedla, že vidí správne právne posúdenie veci tak, že už samotná manipulácia so spisom (nepredloženie kompletného spisového materiálu zo strany súdu prvej inštancie) je takou skutočnosťou, ktorá je sama o sebe dôvodom na povolenie obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) CSP. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila aj náhradu trov odvolacieho konania.

9. K dovolaniu podal písomné vyjadrenie žalovaný. Žalovaný žiadal dovolanie žalobkyne zamietnuť podľa § 448 CSP ako nedôvodné. Tvrdenia žalobkyne o tom, že súd nesprávne vyhodnotil skutočnosti spojené s nesprávnou žurnalizáciou spisu sú nesprávne, preto možno predmetné dovolanie vyhodnotiť ako účelové s tým, že žalobkyňa má záujem zabrániť účelu súdnictva. Zo strany žalobkyne vyplýva, že nemá záujem na ukončení veci, keď neuvádza žiadne dôkazy, predovšetkým také, ktoré by preukazovali dôvodnosť zmeny pôvodného rozhodnutia, či ide o listiny, ktoré mali v spise chýbať, resp. že žiadnymi

prostriedkami sa nevedela dostať na pojednávanie a pod. V čase koronavírusu boli výnimky, že pojednávania sa konali. Tvrdenia uvedené v dovolaní nie sú pokladom, aby dovolací súd dovolaniu vyhovel. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov dovolacieho konania.

10. K vyjadreniu žalovaného podala žalobkyňa stanovisko. Uviedla, že dovolanie nie je podané účelovo. Žalobkyňa uviedla celkovo 4 dovolacie dôvody s poukazom na § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. V dovolaní sú uvedené konkrétne skutočnosti k jednotlivým dovolacím dôvodom. Vzhľadom na uvedené zotrvala na dovolacích dôvodoch a žiadala, aby dovolací súd rozhodol v intenciách dovolacieho návrhu.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

12. Dovolateľka v dovolaní namietala dovolacie dôvody s poukazom na § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

13. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

14. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

15. Podľa § 431 ods. 1 a 2 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

16. Podľa § 440 CSP dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi. Tento postup súvisí s dôsledným zachovávaním dispozičného princípu a princípu právnej istoty, ako aj procesnej zodpovednosti strán za ochranu svojich práv. Odstraňovanie nedostatkov rozhodnutia a konania jemu predchádzajúceho prostredníctvom opravných prostriedkov je v dispozícii strán konania (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1417 - 1422).

17. V posudzovanom prípade dovolateľka vyvodzovala prípustnosť dovolania z ust. § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietala nedostatočné sa vysporiadanie a vyjadrenie k otázke, prečo mal odvolací súd preukázané, že k manipulácii spisu nedošlo, nedostatočné vyjadrenie sa k otázke či takáto manipulácia so spisom je sama o sebe dôvodom na povolenie obnovy konania. Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu

dôvodu ďalej namietala nevykonanie ňou navrhnutých dôkazov, a to konkrétne vypočutie svedkov a vykonanie dôkazu - znalecký posudok č. 50/1999. A ako posledný dôvod vo vzťahu k § 420 písm. f) CSP uviedla, že pokiaľ súd prvej inštancie nevyhovel žiadosti žalobkyne o odročenie pojednávania stanoveného na 1. júla 2021 na Okresnom súde Košice a odvolací súd túto skutočnosť nevyhodnotil ako dôvod na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, poukázala na to, že tohto pojednávania sa z objektívnych dôvodov nemohla zúčastniť, nakoľko sa nachádzala v krajine, ktorá bola v tom čase vyhodnotená ako čierna krajina podľa pandemickej situácie COVID 19, a teda z objektívneho dôvodu nemohla na Slovensko dňa 1. júla 2021 a ani dni predchádzajúce pricestovať.

18. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy je aj právo strany konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. uplatneným nárokom a obranou proti takému uplatneniu. Pritom všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany konania na súdnu ochranu, resp. spravodlivý proces. (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 204/04).

18.1. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Ústavný súd v zmysle svojej judikatúry považuje za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej, alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (napr. sp. zn. IV. ÚS 150/03, sp. zn. I. ÚS 301/06).

18.2. V zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj ústavného súdu platí, že judikatúra síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Ústavný súd vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03-30).

19. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Porušenie práva na spravodlivý (riadny) proces nie je však možné vykladať tak, že by sa dovolateľovi garantoval úspech v konaní, či sa zaručovalo právo na rozhodnutie zodpovedajúce jeho predstavám (I. ÚS 50/04). Okolnosť, že dovolateľ so závermi či názormi odvolacieho súdu nesúhlasí, nemôže sama osebe založiť prípustnosť ani dôvodnosť dovolania.

20. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení strán, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť uplatneného nároku. Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku.

21. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý sa podáva proti právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej. Samotným jej podaním nedochádza k automatickej obnove pôvodného konania. Súd je povinný najskôr skúmať jej prípustnosť a ak dospeje k záveru, že podmienky

prípustnosti splnené sú (§ 397 až § 408 CSP), preskúma jej dôvodnosť, teda či stranou uplatnený dôvod žaloby na obnovu konania je skutočne daný. V prípade, ak súd zistí, že žaloba na obnovu konania je podaná dôvodne, rozhodne rozsudkom, že obnovu konania povoľuje (§ 414 CSP). Následne až po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku sa obnovuje pôvodné konanie a súd vec znova meritórne prejedná (§ 416 CSP). Z uvedeného teda vyplýva, že konanie o žalobe na obnovu konania prebieha v dvoch fázach, a to v prvej fáze (t. j. v konaní o povolenie obnovy konania), v ktorej sa súd zaoberá len otázkou, či obnovu konania povolí alebo nie (§ 413 a § 414 CSP), a následne v druhej fáze (t. j. v konaní po povolení obnovy konania), ktorá nastáva len vtedy, ak súd obnovu konania skutočne povolí, a ktorá vo svojej podstate predstavuje pokračovanie v pôvodnom konaní a opätovné prejednanie veci (§ 416 a § 417 CSP).

22. Dovolací súd z obsahu súdneho rozhodnutia - z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu zistil, že toto odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je konzistentné a v spojení z rozsudkom súdu prvej inštancie je z neho zrejmé z akých dôvodov nebolo žalobe žalobkyne na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17C/329/2009 vyhovieť.

23. Odvolací súd sa veľmi podrobne odvolacím námietkam žalobkyne venoval v bodoch 19. až 28. odôvodnenia svojho rozhodnutia. Je pritom možné konštatovať, že odvolacie námietky porušenia práva na spravodlivý proces sú v podstate zhodné s vyššie uvedenými dovolacími námietkami.

23.1. Vo vzťahu k nedostatočnému sa vysporiadaniu odvolacej námietky - k manipulácii so spisom v konaní sp. zn. 17C/329/2009 a či manipulácia je sama o sebe dôvodom na povolenie obnovy konania dovolací súd konštatuje, že v bode 19. odôvodnenia rozsudku odvolací súd odkázal na bod 50. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie v ktorom bolo konštatované, že súd prvej inštancie nemal za jednoznačne preukázané, že došlo k opravám v prečíslovaní jednotlivých listov spisu, a teda k manipulácii so spisom, čo potvrdil aj predseda Okresného súdu Košice I v liste zn. Spr. 45/2019. Ďalej v tomto bode 19. bolo uvedené že záver akého sa na tom základe domáha žalobkyňa, že tým došlo k manipulácii so spisom z vykonaného dokazovania nevyplyva. Žiadne nezákonné nakladanie, resp. manipulácia so spisom preukázané nebolo. V bode 20. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu bolo ďalej konštatované, že uvedené závery žalobkyne sú neopodstatnené, nekonkrétne a nepreukázané. Jej tvrdenie, že odvolaciemu súdu nebolo predložených cca 200 strán spisu, na ktorom tvrdení založila vlastný dôvod na obnovu konania, nebolo v konaní o obnovu konania preukázané a táto možnosť ani sama osebe, bez akýchkoľvek konkrétnosti nebola by spôsobilá založiť dôvod na obnovu konania. V tomto smere je neopodstatnená dovolacia námietka žalobkyne vo vzťahu k nevysporiadaniu sa k otázke či takáto manipulácia so spisom je sama osebe dôvodom na povolenie obnovy konania. Odvolací súd takisto v bode 21. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že nedošlo k situácii, že by odvolací súd nebol mal k dispozícii tak ako to tvrdí žalobkyňa cca 200 strán spisu. V tomto bode bolo zároveň uvedené, že v spise boli opravené čísla listov spisu (nasledujúce) po čísle listu 411 na číslo listu 142, nakoľko súd zistil, že spis bol chybné číslovaný po čísle listov 411 na číslo listu 142, a správne mal byť 412. Nedopatrením bolo potom zle číslované pokračovanie spisu, vrátane rozhodnutia krajského súdu. Nedošlo teda ani k situácii, že by odvolací súd v pôvodnej veci nemal k dispozícii cca 200 strán spisu. Aj odkaz v bode 21. na vydanie opravného uznesenia je celkom legitímny.

24. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dodať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel

zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

25. K dovolacej námietke nevykonania navrhnutých dôkazov a to vypočutie svedkov T.. M. Z. a T.. B. G. a znaleckého posudku č. 50/1999, dovolací súd udáva, vykonávanie dokazovania v konaní o žalobe na obnovu konania, vrátane určenia jeho rozsahu, je závislé od procesnej fázy, v ktorej sa konanie aktuálne nachádza. To znamená, že v prvej fáze konania (t. j. v konaní o povolenie obnovy konania) sa dokazovanie vykonáva len v rozsahu relevantnom pre zistenie prípustnosti a dôvodnosti podanej žaloby na obnovu konania, a až v druhej fáze (t. j. v konaní po povolení obnovy konania) sa vykonávanie dôkazov zameriava k predmetu konania vo veci samej. V prvej fáze konania o žalobe na obnovu konania sa teda nevykonáva dokazovanie v pravom slova zmysle. Súd sa v nej nezameriava na získavanie poznatkov o veci, ktorá je predmetom súdneho konania, ale zaoberá sa jednotlivými dôkazmi výhradne z hľadiska relevantného v zmysle § 397 písm. a) až f) CSP, či napĺňajú niektorý z uplatnených dôvodov podmienok pre povolenie obnovy konania.

26. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení účastníkov, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť podaného nároku, resp. uplatnených námietok. Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom účastníka, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010).

27. Súd nižších inšancií správne zisťovali, či v zmysle § 397 písm. a) CSP sa jedná o dôkazy (i) týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, (ii) ktoré žalobkyňa bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a (iii) môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, resp. či v zmysle § 397 písm. b) CSP sú dôkazmi, ktoré (i) sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní a (ii) môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z obsahu odôvodnenia súdnych rozhodnutí (súdu prvej inšancie a odvolacieho súdu) vyplýva, z akých dôvodov jednotlivé žalobkyňou označené dôkazy nespĺňajú predpoklady ani jedného z ním uplatnených dôvodov povolenia obnovy konania. Z odôvodnení rozhodnutí je teda zrejmé, z akých právnych úvah vychádzali, keď dospeli k záveru, že žaloba žalobkyne na obnovu konania nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s odvolacím rozhodnutím spĺňa náležitosti vyplývajúce z § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP, je jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné.

28. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Neznačená ani právo na to, aby bol účastník konania úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Dovolací súd udáva, že ako vyplýva z obsahu odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu z bodu 28., odvolací súd uviedol, že súd prvej inšancie nevykonával navrhnuté dôkazy, resp. zamietol návrh na výsluch uvedených svedkov, nakoľko nezistil prípustnosť žaloby na obnovu konania, odvoláciu námietku nevykonania dokazovania výsluchom uvedených svedkov vyhodnotil za neopodstatnenú s poukazom aj na body 57. a 58. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inšancie. Zároveň poukázal na to, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy, na ktorých nápravu slúžia iné opravné prostriedky. Věcná nesprávnosť rozsudku nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania, tak ako sa domnieva žalobkyňa. Nakoniec k dovolacej námietke nevykonania dôkazu - znaleckého posudku č. 50/1999 dovolací súd udáva, že v odvolaní uvedenú skutočnosť nenamietala, preto logicky sa takouto odvolacou námietkou odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemohol zaoberať.

29. K dovolacej námietke žalobkyne vykonania pojednávania dňa 1. júla 2021 pred súdom inšancie bez jej prítomnosti, že súd neakceptoval jej žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa pojednávania nemohla zúčastniť, pretože sa nachádzala v krajine, ktorá bola v tom čase vyhlásená ako čierna podľa pandemickej situácie COVID 19 a teda sa objektívne nemohla na Slovensko dostať, je nutné

konštatovať, že s touto sa odvolací súd vysporiadal v bodoch 24. až 27. odôvodnenia rozsudku. Túto ani dovolací súd nemôže považovať za dôvodnú.

30. Právo strany sporu, aby jej vec bola prejednaná verejne a v jej prítomnosti, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb.) nemožno chápať tak, že by súd nemohol konať a rozhodnúť v jej neprítomnosti, ale tak, že súd je povinný strane poskytnúť priestor na uplatnenie tohto práva. Uvedená požiadavka je vyjadrená v ustanovení § 178 ods. 2 CSP, ktoré súdu ukladá predvolať stranu sporu alebo jej zástupcu na pojednávanie tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Strana sa pritom na pojednávanie predvolá len vtedy, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch, inak predvolá súd len jej zástupcu (§ 195 ods. 1 a 2 a § 178 ods. 1 CSP).

31. Podľa § 183 ods. 1, 3 a 4 prvá veta CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. (ods.1) Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. (ods. 3) Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania. (ods. 4).

32. Z obsahu spisu vyplýva (rovnako konštatuje aj odvolací súd), že v súlade s opatreniami prijatými okresným súdom na základe uznesenia vlády SR v súvislosti s vyhláseným núdzovým stavom súd prvej inštancie v danej veci opakovane odročil pojednávania nariadené postupne dňa 01.12.2020, 30.03.2020 a dňa 18.05.2021. Ešte pred vznikom takejto pandemickej situácie, boli z rôznych dôvodov odročené pojednávania nariadené na dni 25.9.2018, 08.11.2018, 20.11.2018 a 05.02.2019. V danej veci súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol na nariadenom pojednávaní dňa 1. júla 2021. Je nepochybné, že žalobkyňa sa o pojednávaní dozvedela s dostatočným časovým predstihom 18. mája 2021 a napriek tomu o jeho odročenie požiadala elektronicky len 1 deň pred termínom nariadeného pojednávania, pritom aj podľa názoru dovolacieho súdu vedomosť o pretrvávajúcej pandemickej situácii mala a odročiť pojednávanie nežiadala z dôležitého dôvodu ochorenia alebo nariadenej karantény. Nešlo preto v prípade žiadosti žalobkyne o odročenie pojednávania z dôvodu tzv. pandemickej situácie ani o podstatnú ani o nepredvídateľnú a ani o ospravedlniteľnú okolnosť. Žalobkyňa zároveň súd prvej inštancie bezodkladne upovedomil, že nepovažoval ňou uvádzané skutočnosti za dôležité dôvody na odročenie pojednávania. Dovolací súd uvádza, že odvolací súd sa dostatočným spôsobom vysporiadal s touto odvolacou námietkou žalobkyne, keď poukázal na celkový priebeh predmetného konania. V okolnostiach rozhodovaného sporu je dovolací súd názoru, že postup súdu prvej inštancie neodporoval zneniu ustanovenia § 183 CSP. Dovolací súd so zreteľom na vyššie uvedené dospel k záveru, že správnym bol postup súdu prvej inštancie, ktorý takejto žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel, a to z dôvodu nepreukázania naplnenia zákonných predpokladov na odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov (§ 183 ods. 1 CSP).

32.1. Je potrebné uviesť, že ani prípadné procesné pochybenie odvolacieho, resp. prvoinštančného súdu neznamena automaticky existenciu dôvodov zmätočnosti rozhodnutia v zmysle § 420 písm. f) CSP, pokiaľ nespĺňa všetky atribúty vyžadované právnu úpravou a to, že tento nesprávny procesný postup znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň, že intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o prejav materiálneho nazerania na ochranu procesných práv. Dovolací súd v tých okolnostiach, ktoré dovolateľka vymedzila v dovolaní ako dovolacie dôvody podľa § 420 písm. f) CSP, nezistil prípustnosť dovolania. Dovolací súd má za to, že súd prvej inštancie v danej veci postupoval v súlade s § 183 ods. 1, 4 CSP, ak pojednávanie nariadené na 1. júla 2021 neodročil. Postupom súdu, ktorý sa neprieči zákonu, preto nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. Námietka žalobkyne že namietaným postupom súdu prvej inštancie došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f) CSP, je preto neopodstatnená. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne je v tejto časti procesne neprípustné.

33. Podľa názoru dovolacieho súdu prijaté skutkové a právne závery súdov nižších inštancií možno považovať za logické, vychádzajúce zo skutkových okolností vecí a relevantných právnych noriem a nemožno im vyčítať takú svojvoľnosť či neudržateľnosť, ktorá by mala za následok arbitrárnosť ich rozhodnutí. Účelom žaloby na obnovu konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí súdov, pokiaľ dodatočne vyšli najavo „nové“ skutočnosti či dôkazy, ktoré sa v pôvodnom konaní nemohli použiť a tak ani brať do úvahy pri rozhodovaní, alebo ktoré sa v pôvodnom konaní objektívne nemohli vykonať, hoci ich vykonanie bolo navrhnuté. Jej cieľom ale nie je revízia pôvodného konania ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov či spochybňovanie spôsobu ich hodnotenia. So zreteľom na uvedené teda možno konštatovať, že v danej veci sa sudy nižších inštancií s každým žalobkyňou označeným dôkazom náležite zaoberali v rozsahu relevantnom pre prvú fázu konania o žalobe na obnovu konania (t.j. pre konanie o povolenie obnovy konania) a vo vzťahu ku každému z nich v odôvodnení rozhodnutia riadne uviedli, či sú spôsobilé založiť uplatnený dôvod pre povolenie obnovy konania a prečo predpoklady týchto dôvodov nenapĺňajú. Uplatnená námietka týkajúca sa nevykonania navrhnutého dôkazu, ako aj nedostatočného odôvodnenia vo vzťahu k tomu, nebola dôvodná. Postupom súdov nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

34. Dovateľka poukázala aj na nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Položila právnu otázku, či manipulácia so súdnym spisom a nepredloženie väčšieho počtu strán spisu odvolaciemu súdu, ktorý pri rozhodovaní nemal k dispozícii celý spis je samo o sebe dôvodom na povolenie obnovy takéhoto súdneho konania. Podľa nej nesprávne vyriešenie tejto otázky zo strany odvolacieho súdu spočíva v tom, že odvolací súd konštatoval, že manipulácia so súdnym spisom sama osebe nie je dôvodom na povolenie obnovy súdneho konania. Podľa názoru dovateľky správne právne posúdenie je v tom, že už samotná manipulácia so spisom - nepredloženie kompletného spisového materiálu zo strany súdu prvej inštancie je takou skutočnosťou, ktorá zakladá sama osebe dôvod na povolenie obnovy podľa § 397 písm. a) CSP.

35. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b) CSP je relevantná len právna (nie skutková) otázka. Pripomenúť treba, že odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

36. Ako už bolo vyššie spomenuté jeden zo základných limitov rozhodovania dovolacieho súdu tvorí ustanovenie § 442 CSP, podľa ktorého odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Preto skutkový základ sporu nemožno v dovolacom konaní úspešne spochybniť. Niekedy môže nastať situácia, že dovateľ síce zadefinuje otázku, ktorú má podľa jeho názoru riešiť, no zodpovedanie tejto otázky nesmeruje k prieskumu právneho posúdenia veci odvolacím súdom, no zakladá sa na hypotetických skutkových okolnostiach, ktoré odvolací súd nezistil alebo na nich svoje rozhodnutie nepostavil. Takýto prístup možno považovať ako prístup obchádzajúci zmysel dovolacieho konania.

37. Podľa dovolacieho súdu je to aj prípad žalobkyňinho dovolania. Žalobkyňa v základnom konaní so svojou žalobou nebola úspešná. Následne podala žalobu na obnovu konania, súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a tiež odvolací súd dospeli k zhodnému záveru, že žalobkyňou uplatnený dôvod pre obnovu konania nie je daný, keďže ňou uvedené dôvody nepredstavujú žiadne nové

skutočnosti ani dôkazy, ktoré neboli použité, resp. objektívne nemohli byť použité alebo navrhnuté na vykonanie v pôvodnom konaní (bod 49. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). V bode 19. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu odvolací súd konštatoval, že pokiaľ žalobkyňa namietala nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie a teda, že došlo k manipulácii so spisom, z vykonaného dokazovania táto skutočnosť nevyplývala. Taktiež v bode 20. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu bolo uvedené, že tvrdenie žalobkyne, že odvolaciemu súdu nebolo predložených cca 200 strán spisu, na ktorom tvrdení založila vlastný dôvod na obnovu konania, nebolo v konaní o obnovu konania preukázané. Táto skutočnosť ani sama osebe, bez akýchkoľvek konkrétností nebola by spôsobilá založiť dôvod na obnovu konania. V tomto smere pre úplnosť odvolací súd v bode 21. odôvodnenia rozsudku uviedol, že Krajský súd Košiciach ako odvolací súd opravným uznesením č. k. 3Co/701/2014 - 782 z 25. septembra 2019 opravil číslo listu ním vydaného rozsudku z 28. decembra 2016, č. k. 3Co/701/2014 na správne číslo listu rozsudku - 457 a ozrejmil v odseku 3. odôvodnenia opravného uznesenia dôvod nesprávneho číslovania. Dôvodom opravy bolo chybné číslovanie po čísle listu 411 na číslo listu 142 a správne mal byť 412. Nedopatrením bolo potom zle číslované pokračovanie spisu, vrátane rozhodnutia krajského súdu. Nedošlo teda k situácii, že by odvolací súd nebol mal k dispozícii, tak ako tvrdí žalobkyňa cca 200 strán spisu. Preto, keďže uvedené skutkové zistenia (manipulácia so spisom a nepredloženie cca 200 strán spisu) ani preukázané neboli, nebolo možné ani riešiť uvedenú hypotetickú skutkovú otázku žalobkyne.

38. Pre úplnosť možno uviesť, že dovolací súd pripúšťa, že môžu nastať situácie, kedy dovolanie smeruje proti súdmi zistenému skutkovému stavu, musí však ísť o extrémne pochybenia v skutkových zisteniach alebo o pochybenia v procese dokazovania (viď 1Cdo/78/2021). Takéto závažné nedostatky v procese dokazovania môžu za istých okolností predstavovať dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP slúžiaci na ochranu dovolateľovho práva na spravodlivý proces. V danej veci, však o takéto zistenia zo strany dovolacieho súdu nešlo.

39. Vzhľadom na uvedené skutočnosti došlo k odmietnutiu dovolania postupom podľa § 447 písm. c) a f) CSP.

40. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

41. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.